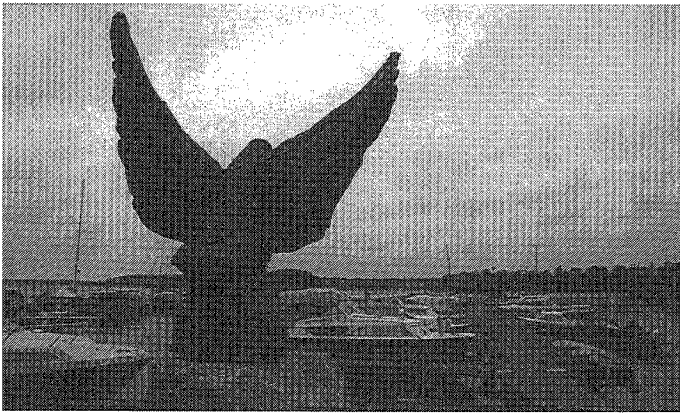

Örnsbergs Båtklubb

1921 - 1996

Rapport från författarlyan

Timmar, dagar och nätter har vi skrivit, diktat, citerat och fotograferat.

Det har varit ett sant nöje och faktiskt ett mycket spännande äventyr att forska i klubbens gamla skrifter och protokoll.

ÖBKs 75-åriga historia innehåller massor av båtbekymmer, hårda tag i protokol-
len, galenskaper och härliga glädjefnatt.

Vi känner stor vördnad för våra medlemmar som gått ur tiden när vi läser deras
handskrivna protokoll.

Vi har försökt spegla både dagens och historiens öden och äventyr och väntar nu
på att nästa generation skriver klubbens hundraåriga jubileumsskrift år 2021.

Redaktionen, Ove Wallin, Bo Winnhem och Björn Fred tackar Stig Hamrén,
Kajsa Ennerfors, Jan Ogne, Erik Svensson, Håkan Steijen, Tony Duda samt
Hans Duda för utlånade fotografier och Sven Lundborg och Roland Bergqvist
för insänt manus.

Hägersten april 1997.

Lindö Udde 1921

Det var så det började

Åren kring tjugotalet var strävsamma år för befolkningen i södra förstäderna Aspudden och Tellusborg. Där bodde mest arbetarfamiljer, halvfattiga och mindre fattiga i skön blandning. Dessa år var präglade av depression och ej så ringa arbetslöshet. Vid denna tid bildade Branting sin andra regering. År 1921 var märkligt så till vida att dödsstraffet avskaffades, rösträtten stadfästes och strider kring nykterhetsfrågan pågick. Men på den tiden var vattnet i Mälaren ej så nedsmutsat och stränderna utmed Mälaren och dess vikar ej så bebyggda som i våra dagar. Beträffande viken vid Örnberg blev man frapperad av den livliga verksamhet som rådde på Olson & Rosenlunds sågverk och nästan hela viken var upptagen av timmerbalar som flöt på vattnet utanför sågverket och dagen i ända drogs timmerstockar upp till sågramarna som drevs av en ångmaskin vilket fick sitt bränsle från sågspån och barken från det sågade virket.

Emellertid fanns där en strandremsa utefter berget och där hade några Aspuddsbor sina båtar förtöjda, mest roddbåtar och en och annan motorbåt. Det berättas att en av dessa båtägare, sedermera Örnbergare, "Lilljan" Johansson ibland brukade ro till Vaxholm tur och retur, vilket man även på den tiden tyckte var i längsta laget.

År 1921 blev byggnaden vid Örnbergs brygga uthyrd till ett gjuteri vid namn Malkolms och det blev då slut på gratislogerandet, en avgift på 10 kronor per båt skulle erläggas till markägaren, i detta fall Malkolms gjuteri. Det var då, den 16 oktober 1921 som båtägarna vid Örnberg kom på idén att bilda en båtklubb och enligt protokollet sen den tiden gick det till så här:

Protokoll fört vid möte den 16 oktober 1921 å Lindö udde.

§ 1.

Vid gemensam utflykt den 16/10 1921 för intresserade båtägare m.fl. från södra förstäderna beslöts att bilda en båtklubb för att bättre tillvarata och utnyttja samtliga gemensamma intressen vid Örnbergs båthamn.

§ 2.

Till ordförande för mötet valdes enhälligt David Persson, Tellusborg och till sekreterare E. Strömbäck, Aspudden.

§ 3.

Beslöts att tillsätta en interimsstyrelse på 5 personer vilken hade följande sammansättning: Ordf. David Persson, Tellusborg. Kassör, K. J. Nilsson, Tellusborg. Sekreterare, E. Strömbäck, Aspudden. Övriga ledamöter, C. R. Mattson, Aspudden G. Gustavsson, Aspudden.

§ 4.

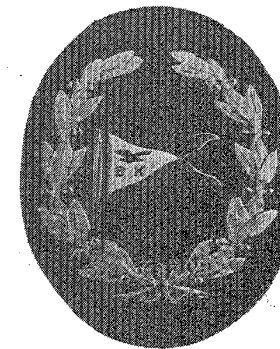
Beslöts att lämna den tillsatta styrelsen handlingsfrihet att snarast möjligt gå i författning om ordnande av hamn och uppläggningsplatser och i synnerhet det senare var av brådskande natur.

§ 5.

Efter någon diskussion vilken skulle tjäna som riktlinjer för styrelsens åtgörande avslöts mötet med intagande av gemensamma förfriskningar, varvid utbringades ett fyrfaldigt leve för den nybildade klubben. Ett tiotal anmälde sig till inträde.

Dag som ovan
Enligt uppfattning
E. Strömbäck
Sekreterare

Efter denna inspirerande utflykt begynte en livlig och energisk verksamhet av protokollen att döma. Redan några dagar efter utflykten sammankallades till ett allmänt möte och där beslöts att sällskapet skulle heta Örnbergs Båtklubb (Ö. B. K.) vidare utlystes en tävling om en standert och ett klubbmärke. Dessförinnan hade styrelsen betalt årsavgiften för klubbens markhyra vilken var 50 kronor till Malkolm & Kompani. Man hade den 27 november 1921 redan 21 aktiva och två passiva medlemmar. Inträdesavgiften bestämdes till 5 kronor och årsavgiften till 3 kronor.

ÖBKs mössmärke

Tävlingen om standert och mössmärke hade man svårt att avgöra men vid möte den 25 mars 1922 beslöt man att anta C. R. Mattsons förslag. Av femton olika förslag som kommit in stod kampen hård mellan Lindgren och Mattson men till slut valdes den sistnämndes förslag enhälligt. I princip var klubbemblemen lika våra nuvarande men vissa ändringar har gjorts på örnen vid ett senare tillfälle. Av protokollen att döma var Mattson och Strömbäck mycket verksamma medlemmar vid denna tid.

Örnbergs Båtklubbs första årsmöte avhölls den 28 januari 1922 vid I. F. Linneas klubblokal på idrottsplatsen.

Båtbeståndet dessa år var från roddbåtar till ombyggda livbåtar med motor eller en och annan pettersonbåt. Genomgående var att dom saknade vindrutor. Denna finess tillkom först mer allmänt på trettioalet och då endast fram, på sidorna blev en senare modernitet som kom i slutet av trettioalet. Hästkraftantalet var sällan över 5 hästar och farten ca. 5-6 knop. När pettersonbåten var som populärast omkring 1935 var slagordet 8 meter lång, 8 hästkrafter och 8 knop. Bredden på dessa pettersonbåtar var i smalaste laget och sällan över två meter.

Den 17 augusti 1924 anordnades den första tävlingen i Örnbergs Båtklubbs regi och segrare blev J. Bohman, tvåa blev C. R. Mattson och trea C. V. Carlsson.

Ingenting är nytt under solen och redan 1925 anordnades inom klubben genom ABF en navigationskurs med många deltagare. Samma år var medlemsantalet uppe i 65 stycken och man hade förhyrt en sommarhamn vid Edeby där man byggde bryggor och anordnade midsommarfester.

Att kamratskapet var gott på denna tid vittnar följande om: På hösten 1926 stals

en magnet (till båtmotor) från medlem vid namn Petterson. På nästa möte beslöts att klubben från sin skrala kassa skulle utbetala 50 kronor till en ny magnet åt den bestulne Petterson. Dessa år hade man bensinförsäljning och priset på bensin var 1928 24 öre litern. Vid denna tid fanns det en fast ångbåtsbrygga som låg där vår lyftkran nu är placerad men denna brygga brann sedermera ner.

I och med att båtantalet ökades hyrdes en pontonbrygga av Idrottsstyrelsen. Senare har bryggan utökats med ytterligare två pontoner till nuvarande tre stycken.

1928 utdelades tio stycken "slusskort" till de medlemmar som brukade åka ut i Saltsjön.

1931, depressionsåret, var bensinpriset nere i 20 öre litern.

Våren samma år var det ovanligt högt vattenstånd i Mälaren så att bryggorna låg under vatten och extraplank måste utläggas.

I 1934 års verksamhetsberättelse nämns första gången om att förberedande arbeten igångsatts för att bygga klubbhus vid hamnen. Enligt uppgift från vännen Gert Engström pågick denna byggnation vintrarna 1935 och 36. Första året var det många flitiga händer som hjälpte till men ju längre arbetet fortskred reducerades arbetsstyrkan betydligt. Sista året var det endast tre man som var verksamma med inredning o.d. och en av dessa var vår uppgiftslämnare, nestorn Gert Engström.

1937 erhöll Örnbergs Båtklubb tillstånd att anordna ett lotteri på en s.k. campingbåt av märket Archimedes. 10 hästars motor, 6 m. x 1,65 och pris 2.282 kronor. Mycket pengar på den tiden.

1938 fick klubben telefon installerad i klubbhuset.

1940, krigsåren hade kommit. Ingen bensin gjorde att all verksamhet lamslogs. Årsberättelsen det året hade följande kommentar: "Man företog kortare turer med hjälp av segel, åror och vev." Med uttrycket "vev" åsyftades väl vännen Ernst Wahlbergs pedaldrivna båt, d.v.s. en tandemcykelram installerad i båten så att man kunde trampa sig fram i cirka en eller två knops fart. Sedermera byggde Wahlberg ett gengasaggregat med vilket han gjorde åtskilliga turer samt även bogserade andra klubbkamraters båtar. En originell sak under dessa år var att klubbhuset försågs med elektriskt ljus genom ett hemgjort elaggregat som drevs med en liten förbränningsmotor. F. ö. förde Örnbergs Båtklubb en ganska tynande tillvaro under dessa krigsår. Men tack vare goda kamrater och ordförande Thure Carlsson, "Packarkalle" levde klubben vidare.

Thure Carlsson "Packarkalle"

Åren efter krigsslutet 1945 följde ett markant uppsving i Örnbergs Båtklubs verksamhet. Den starka bebyggelse och befolkningsökning som då skedde gjorde att behovet av båtplatser starkt ökade varför behov av fler pontoner var av nöden, och hamnen utökades med två pontoner till.

I och med ökat antal båtar uppstod svårigheter med uppläggningsplatser. År 1949 såg Olson & Rosenlund ej med blida ögon att en båtklubb hade sina båtar upplagda intill deras brädstaplar. Till slut sammankallades en "konferens" där representanter från brandkåren, Olson & Rosenlund samt Ö. B. K. Som representerades av dåvarande ordföranden Gösta Björkman deltog. Där beslöts att en brandgata på tio meter måste finnas mellan sågverkets staket och närmaste båtplats. Det var då som den driftige Björkman kom på idén och föreslog att bygga "båthallar" och därmed var tvisten löst. Som bekant är det inte många båtklubbar här i Stockholm som har förmånen av sådana båthallar som det så fint heter om dessa skjul.

År 1956 tillbyggdes klubbhuset med en veranda och detta utfördes av Herman Berg och Helge Glinning.

Under årens lopp har man i Ö. B. K. gjort försök att skaffa fram en egen permanent klubbholme och en viss fond finns för ändamålet. Visserligen hade man under de första åren haft vissa samlingsplatser, mest i Mälaren och ej så långt bort, varken båtar, fart eller ledig tid tillät några längre färder alldenstund fria lördagar ej var införda på den tiden.

Det redan nämnda Edeby strand som man utnyttjade redan 1925 är beläget mittemot Kungshatt, hade man mycket glädje av till 1928 då man av någon anledning gemensamt åkte dit och tog bort all materiel och röjde upp efter sig. Året efter hade man Hässelby holme tillsammans med Gröndals Båtklubb några

år. Därpå dröjde det till 1950 då man inte utan diskussion förhyrde Lindholmen som klubbholme. Denna holme som ligger vid Brofjärden förhyrdes av Clas af Ugglas för 600 kronor årligen och denna summa ökades de sista åren till 900. Lindholmen disponerades till 1968 då den uppköptes av Bro kommun till fritidsområde och därmed var denna klubbholmsepok slut. Dessförinnan fick vår klubb övertaga ett kontrakt efter Eriksdals B K att av Idrottsstyrelsen för en mindre summa få disponera halva Gneholmen och där har vi till dags dato vårt sommarresidens. Gneholmen, ej långt från Dalarö, är kanske ej den fulländade klubbholme vi drömt om men dess närhet till yttre skärgården gör den mycket värdefull.

De sista tio åren har i stort sett varit lugna och ej så märkliga saker inträffat, av årsberättelser och protokoll att döma. Värsta händelsen var dock hösten 1969. Natten mellan den första och andra november utbröt den svåraste storm som drabbat vårt land i mannaminne och vindhastigheter på 40 sekunder var ej ovanligt och just vår hamn blev illa utsatt genom dess läge. Två pontonbryggor slet sig och pressades upp mot landbryggan varvid denna delvis ramponerades och några båtar krossades. Lyckligtvis hade de flesta båtarna blivit uppdragna veckorna före vilket lindrade katastrofen avsevärt. Glädjande nog svarade Idrottsstyrelsen för nödiga reparationer så bryggor och hamn var i fullgott skick till våren 1970.

Texten är hämtad ifrån 50-årsboken, skriven av Sivert Fredricksson

ÖBK 1971 - 1996

Efter att ha studerat gamla protokoll och intervjuat en del medlemmar har redaktionen tagit fram en del årtal och händelser mellan 1971 - 1996 som bör omnämnas i denna bok.

1972 vinterbonades verandan, det målades och snickrades. Även omfattande plåtarbeten på huset utfördes.

1976 fyller klubben 55 år, fest i Medborgarhuset på Hägerstensåsen.

Prins Carl Filip hämtar medlemmarna vid bryggan för att ta oss ut till Rastaholm för att fira 60-årsjubileet. Året är 1981.

1984 tillverkades mastkranen och monterades på plats.

1986 fyller vi 65 år. Fest på Baltic Star till Åland.

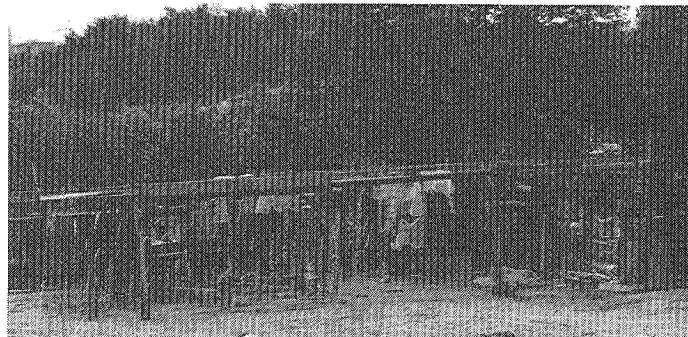
Jolleseglingen i Örnbergs Båtklubb startade våren 1986 på initiativ av Roland Bergqvist med stöd från många medlemmar. Medlemmar som bidrog med jollar, som ledare Hasse Ekström, Hasse Svensson och Christer Levhin och utlåning av av fölgebåtar. Jolleflottan var ganska imponerande, med en Mirrorjolle, en Örnjolle, en Rullejolle som dock välte väldigt lätt, en optimistjolle och en Trissjolle. Barnen strömmade till och som mest var de 25 stycken som kom till båtklubben de ca tio måndagskvällar som seglingen pågick varje säsong. Barnen kom främst från det nybyggda kvarteret Vadaren och sedan också från området Hägerstenshamnen. Med så många barn var också antalet jollar som mest uppe i fjorton optimistjollar och två trissjollar. Dessa var dels klubbens egna som köpts med bidrag från klubben och SMBF och dels klubbmedlemmars egna men också hyresgästföreningen i kvarteret Vadaren bidrog med två jollar.

Någon säsong gjordes eskadersegling till Fågelön. Inför ett flertal säsongstarter skedde övningar i inomhusbassänger med träning att välta och välta tillbaka jollar och sedan ta sig upp i dem igen.

Det senare var nyttiga kunskaper då det ibland hände att någon jolle välte vid segling utanför båtklubben. Vid några tillfällen när vattnet i Mälaren blivit uppvärmt skedde vältningsövningarna som ett inslag i verksamheten efter avslutad segling på måndagskvällarna.

1994 var den senaste säsongen som det genomfördes några organiserade seglingar av någon omfattning. Under 1995 förekom några sporadiska seglingskvällar. Orsaken till att jolleseglingen avstannat är att barntillströmmningen upphört. Det har helt enkelt inte kommit några barn som haft lust att prova på att segla.

Åren 1987 - 1988 börjar det hända stora saker i ÖBKs historia. Efter flera utredningsomgångar, beslutade kommunen att genomföra ändringar i området. För klubbens del innebar detta att bryggan utmed berget revs och gav plats för den strandpromenad som sträcker sig ända bort till Sätra.

Båtskjulen

Våra båtuppläggnings-skjul som byggdes i början på 50-talet måste rivas 1987 och marken fylldes igen, detta för att anpassa planen till intilliggande bostadsområde. Uppläggningsområdet utökades för att ge plats åt samma antal båtar som tidigare och som viss kompensation erhöles belysning och eluttag för området. Husen med adress Selmedalsringen och Instrumentvägen började byggas och oron var stor att båtklubben skulle mista sin utmärka uppläggningsplan.

Örnsbergs Båtklubb var en av de sista klubbarna i Mälaren som hade helt manuell hantering av torr- och sjösättningarna. Endast ett wire-spel (används fortfarande) drog båtarna upp och ner i sjön, sedan drogs de för hand.

Manuell båtupptagning år 1981

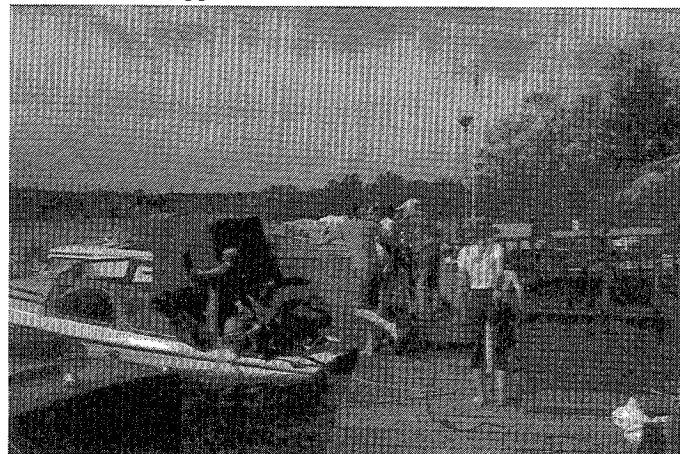
Slipbasarna hade fullt sjå med att leda det manuella arbetet. "Mot systemet" eller "mot sjön" var rop som ofta hördes på upptagningsdagarna när båtarna skulle placeras på sina bockar så att de inte lutade åt något håll.

Fortfarande används flinta-vagnen, stora vagnen samt lilla vagnen att dra båtar, antingen med traktorn, inköpt 1987, eller för handkraft. Vet du vad Stånghästar eller en Luna är för något? Stånghästar var de som gick längst fram och styrde vagnen och Luna är den stora stocken som används som hävstång att lyfta båtarna upp på bockarna.

Dagens Nyheter hade ett reportage om klubbens manuella upptagningar 1986. Under några år pågick ett projekt att bygga en hydraulisk båtagn för att kunna lyfta de allra största båtarna samt även segelbåtar. Efter en hel del arbete avsomnade bygget, vagnen blev aldrig helt klar och såldes 1992.

Sedan 1987 har klubben hyrt in en mobilkran att lyfta de största båtarna.

Men det skulle hända ännu värre saker än att skjulen revs ned. Som tidigare nämnts begärde kommunen att bergbryggan måste bort för att promenadvägen skulle dras fram längs berget. Det var många som retade sig på att vägen kom att gå tvärs över våra bryggor.

Herrar Holm och Olsson längs bergbryggan har bekymmer

Till en början ville kommunen att vi skulle flytta eller riva vårt kära klubbhus också, men det fick som väl var stå kvar.

Då bergbryggan revs 1988 tog klubben ett banklån på 150 000 kronor och köpte in 2 st 45 meters pontoner med 62 stycken y-bommar. Härvid följde en diskussion om alla platser skulle få höjda avgifter för att finansiera detta, eller om bojplatserna skulle ha oförändrade avgifter. Det slutade med att alla platser fick lika stor höjning, för att solidariskt dela på bördan.

Banklånet löstes in i november 1993, sedan dess och fram till dags datum är vi skuldfria.

Fabriken som eldhärjats ett par gånger under början av 80-talet, den revs ned 1989.

Samma år genomgick Jan Ogne och Robert Bengtsson en kurs i säkerhetsbesiktning av båtar och medlemmarna kunde sedan få hjälp med detta.

1989 var också året personatorn kom till ÖBK. Den blev till stor hjälp vid utskick, bok- och protokollföring.

1990 blev gångvägen framför klubbhuset klar. Som viss kompensation för förlorade hamnplatser fick vi en sjätte 21-meters betongponton att hyra.

1991 är det 70-års fest i Nürnberghuset på söder med musik och dans.

När miljökraven skärptes till ordentligt i början av 90-talet förekom ÖBK kommunernas krav på sop- och avfallshantering. En miljöstation byggdes 1992 av Johannes Aulén och Per Westman där medlemmarna kan göra sig av med batterier, färgrester, oljor samt andra miljöförstörare.

Då ÖBK var först i Hägersten med sitt bygge fick vi många nyfikna besökare från våra grannklubbar som ville låna lite idéer hur vi löst vårt miljöproblem. Våra stadgar fick sig en uppfräschning 1992.

1993 var det dags för målning av klubbhuset. Detta år startade också vår årliga kräfts-kiva som tillkom genom att styrelsen "glömde bort" att införskaffa varor till

Alla medlemmar är välkomna till kräfts-kivan

den sillsexa som alltid avslutar vårstädningen. För att lugna de besvikna medlemmar som siktat in sig på sill med tillbehör utlovades en kräfts-kiva efter navigationstävlingen i augusti istället.

Kräfts-kivan kom att bli en sådan succé, att det snabbt beslutades den skulle bli permanent.

1994 byttes samtliga lås och nycklar ut. Verandan fick nya takplåtar och en varmvattenberedare sattes in i klubbhuset. En container att låsa in verktyg och maskiner i köptes också in.

En annan stor förändring som bör nämnas inträffade 1995 då klubben fick 25-års kontrakt för hamn- och uppläggningsområde. Kontraktet har försenats gång på gång och det kan nämnas att det i avtalet hänvisas till båtutredning 1974. Den positiva sidan av alla förseningar är att vi nu har kontrakt fram till och med år 2020. Förhoppningsvis blir det förlängt så att 100-årsjubileet inte behöver firas kontraktslöst.

Vinteruppläggning 1996

Uppläggningsplanen blev helt inhägnad 1996, och klubben fyllde 75 år. Stor fest på restaurang Pir 22.

Det är viktigt att värna om, skapa och bevara traditioner i båtklubben.

De årliga städdagarna med tillhörande sillsexa eller ärtsoppa och punsch är populära.

Navigationstävlingen i augusti med efterföljande kräfts-kiva är ett måste för många medlemmar.

Det finns även en del spontana och av medlemmarna själva uppkomna träffdagar. Exempel på sådan dag är nyårsdagen, då flera medlemmar träffas i klubbhuset och firar in det nya året tillsammans.

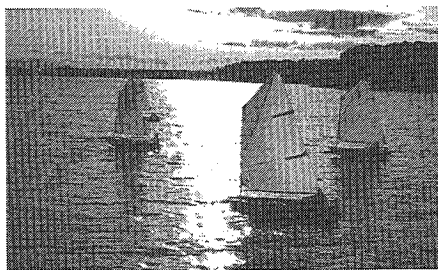
Örnsbergs Båtklubb är en trivsamt förening som man gärna stannar kvar i, även om man har sålt sin båt och ej längre har hamnplats. Många kommer ner till hamnen och bara sitter och njuter av solen, vinden och vattnet. Man tar något gott att dricka och kanske grillar en bit någon ljummen sommarkväll. Vi i redaktionen hoppas att alla fortsätter att hjälpa till att bevara klubbkänslan och att Örnsbergs Båtklubb aldrig kommer att bli som en marina, där folk endast är intresserade av att ha en parkeringsplats till sin båt.

Du, klubbkompis, hjälp till att hålla ÖBK levande, kom ner till klubben och träffa nya och gamla medlemmar.

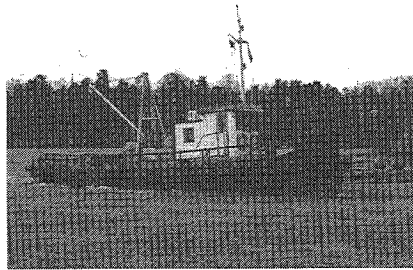
Delta på fester och andra sammankomster, visa att Båtklubben är en kamratförening där vi bryr oss om varandra.

Gamla medlemmar hälsar hurtigt på nya medlemmar, som snabbt brukar komma över sin första blygsel och glatt hejar tillbaks.

Låt oss gå tjugohundralet till mötes med förhoppning om att båtlivet skall leva vidare med den frihet och stimulans som det alltid har varit.

ÖBKs jolleseglare

April-96, isen 60 cm tjock i hamnen. En isbrytare fick hjälpa våren på traven.

Elisabeth Ranemo "Buffa" Mia Skymbäck

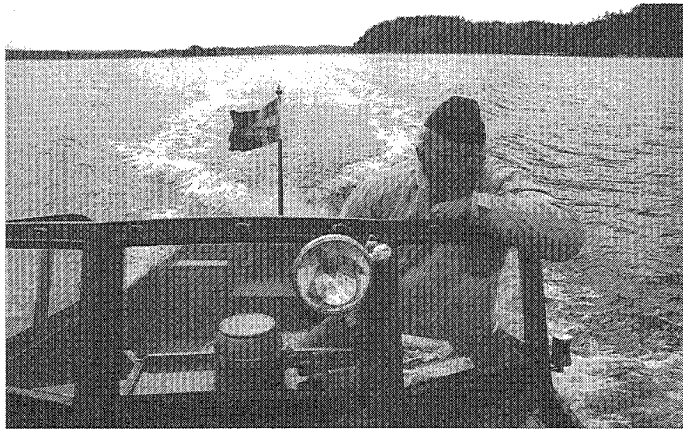
ÖBKs tjejer gillar salta hav och långa färder

Mia Skymbäck och Elisabeth Ranemo bor ett stenkast från båtklubben med utsikt över hela Örnsbergsområdet. Under seglarsäsongen tar man en sväng ner till bryggan och båten.

- Vi har haft båt i 2 år och det fungerar jättebra. Jag gillar att navigera, tycker det är både spännande och lärorikt. Mia gillar att stå till rors, meka och så lagar hon så härlig mat, det är hon bäst på, säger Elisabeth.

Först blev det en Flipper 580 Cabin, Miss Blaise. Efter två seglarsäsonger bytte vi upp oss till en Flipper 750, Miss Blaise II. Vi hade fått smak på salta vatten och långa färder i skärgården, berättar Mia.

Mia skall gå en båtmekarkurs i vinter. - För mig är det viktigt att fixa maskinella trubbel när dom kommer. För det gör dom, förr eller senare. Tjejer får inte stå där handfallna och ropa på hjälp och förresten vore det kul om vi hade fler tjejesättningar som står pall när det stormar. Det gamla utnötta begreppet "ruffhäxa" borde vara avskaffat för länge sedan. Den här sommaren har bara rusat iväg. Först var det svinkallt, sen kom värmen och nu är det dags att gå i vinteride. Men det finns alltid pyssel med båten när hon ligger nerbäddad under snön och väntar på att få komma ut på havet igen. Vi längtar redan, säger Mia och Elisabeth, en mycket kompetent tjejesättning.

Ernst "Ärtan" Wahlberg

Den gamle och havet

Regnet stod på tvärs och piskade gamle Pettersson på babordssidan. Ankarlinan var spänd som en fiolsträng. Lågtrycket rumlade om i den lilla fladen på gruvön, mitt emot Gubö kupa, Gryts skärgård. Skepparen Ernst Ärtan Wahlberg låg och förbannade vädret i sin sovsäck. Blixtarna ljungade och ställde till med ett bländande fyrverkeri. Det brakade till, motorseglaren som låg förtöjd om styrbord, tog en tall med sig ut i nattmörkret och försvann. Pettersson som är döpt till RAN fyller 60 år och det firades med en julitripp till Kalmarsund. Vilken 60-årsdramatik!

RAN är en äkta C.G. Pettersson-ritad motorbåt, byggd av en av landets skickligaste båtbyggare, Henning Karlsson i Söderköping. Hon mäter 7 x 1,80. NK-varuhuset i Stockholm sålde båten ny, blänkande och förförisk 1936. Hösten 1937 frös Pettersson fast i Mälarens is. Ärtan köpte henne 1938, sedan dess har de hängt ihop.

Resan började i duggregn, Pettersson lotsades ut från Örnbergs båtklubb i Stockholm. Klubben skall fira sitt 75-årsjubileum i oktober. Färden gick över en blank Björköfjärd, genom Södertälje kanal, vidare över Järna och Stabofjärden. Svärdsdjupet trilskades med en envis motsjö. Men solen lyste över tillvaron och Pettersson gled på lördagskvällen in vid Julaftons fyr på Bokö. Där satt Ärtans, före detta, klubbkompis Nisse "Linkan" och väntade på bryggan.

- Jaså klubben fyller 75 år, det ska vi fira, sa Linkan.

Efter firandet och några timmars sömn tickade mersa-dieseln igång, Pettersson gled vidare, över Gupafjärden, ut genom västra Stendörren.

- Du, skall vi inte följa farleden, sa jag när grynnorna såg hotfullt närgångna ut.

- Pettersson hittar vägen själv och förresten så ligger grynnorna på samma ställe i år också, sa Ärtan obesvärat.

Farleden var full av seglare som inväntade smällen. Ingen hade en aning om att vi gick i en gammal skutled som var bortglömd för länge sedan.

Sedan bar det av ut på Viktoria-leden, där mötte Pettersson havet och stortrivdes i den böljande sjön. Tyskar, danskar och holländare vinkade vördnadsfullt från sina plastskepp. Vi gick yttre vägen över Bråviken, Aspöjafjärden, förbi Stora Högholmen, Ådkobben, Fågelön och Enskär.

- Ser du ön där borta om styrbord, den heter Vaggön, sa Ärtan. Där gjorde tullen sitt största spritbeslag genom tiderna här på östkusten. Några "skitnödiga" tullare gick iland för att fixa sina behov. Marken gav vika under den ena, han försvann genom en granisbädd och landade med brallorna neddragna på tusentals liter-buteljer bortglömd 96 % sprit.

Måndagsmorgon, tjockan stod tät, Ärtan vaknade blöt på flinten och var fly förbannad. Pettersson hade inte läckt på 60 år men nu hade regnvattnet tryckt in genom barbords lanternan. Ligger skepparen i babordskojen blir han sur. Starkt kaffe och hårdkokt "kackel" gjorde livet lite lättare. Pettersson tuffade vidare, mersan bara gick och gick, vi sa adjöss till dimman och en blå himmel gjorde oss sällskap. När vi passerat Barösund, Flisdjupet och yttre farleden, förbi Stora Ljuskobb, var det dags att tysta mersan vid Tages brygga och hans berömda fiskrökeri på Stora Källskär.

- Nu blir det nyrökt flundra, men utan brännvin, sa Ärtan.

- Duger den här, sa jag och fiskade upp en kvarting vodka ur kameraväskan.

- Härmed utnämner jag dig till Skeppskatt, sa Ärtan, efter en minnesvärd lunch.

Pettersson lunkade vidare i 8-9 knops fart över Kvädöfjärden, förbi Sladö Ask, Finnhällan och Knäldjupet, mellan Kråkö och Idö, över Björkskärsdjupet och Bussgrund.

Äntligen framme vid drömmarnas mål, Stora Vippholmen omgiven av blanka vatten och perfekta natthamnar. Ärtan tände sitt gamla fotogenkök av märket Radius som han själv varit med om att konstruera en gång i tiden. Pyttipannan puttrade muntert.

Pettersson vände norrut på tisdagsmorgonen. Ärtan såg lite hängig ut. - Du kanske har fått några små arga streptokocker av mig, sa jag. Djupesund, Hamnö, Blåbärssundet, Måsö, Uvö klint, Händelöp, Vitudden, Gränsö kanal och så småningom ut till Finnhällans fyr. Farleden mot Väderskär, Kvädöfjärden och tillbaka till Stora Källskär blev dagens skörd. Kvällssolen och Ärtan lyste ikapp.

- Jag har feber, sa Ärtan, och kröp ner i sin sovsäck. Sen blev det tyst. Under onsdagsnatten matade skeppskatten Petterssons skeppare med hett sockervatten varannan timma. Ärtans feberheta ansikte lyste som en fullmåne i natten.

Vi kastade loss från Tages brygga och hans rökeri, efter några minuter stördes mersans dieselmummel av en duns mot skrovet och ett klingande i propellern. Jag kastade en blick mot aktersvallet och där tumlade en jättelik timmerstock runt med sig själv. Mersan bara gick och gick, vi hade tur, propellern hade bara naggats i kanterna. Men Ärtan bleknade under solbrännan.

Pettersson lekte med vågorna och gled vidare förbi Stora Älö, Valdemarsviken, Olösund till Fyrudden i ett generöst solsken. Vi tankade och lyckades trycka i 72 liter diesel i tanken. Örnbergs båtklubb, Kalmarsund och halvvägs tillbaka mumsade mersan i sig 72 liter bränsle, gör om det om ni kan! Vi lufsade vidare förbi Arkösund för att ta oss över Bråviken.

Efter allt busväder var det skönt att se blå himmel och en svag krusning på havet. Men då hände det som brukar vara en mardröm i svårnavigerade vatten. Tjockan rullade in som ett expresståg över oss. - Inga problem, sa Ärtan som läste av kursen 290 grader. Vågorna började dunka in från styrbord. Det var som att köra i ett par grå kommiskalsonger. Jag sade något om avdrift. - Det ordnar jag sa Ärtan.

Vi låg mitt i Bråvikens farled. Nu kom nästa skrämselficka, ett närgånget dunkande från en fartygsmotor och en siren brakade loss. En tanke rusade iväg igenom min hjärna. Blir vi rammade nu, då blir det bara drivved av gamla Pettersson! Vad Ärtan tänkte vet jag inte.

En välmående Ärtan

Några minuter senare dök en stor bergvägg upp framför stäven. Ernst "Ärtan" Wahlberg den gamla "sjöbjörnen" lade om rodret dikt styrbord. Pettersson gled långsamt fram efter berget. När en man uppenbarade sig på en smal strandremsa och började vifta med armarna, då var det som att se ett spöke på ljusa dagen. Han pekade mot en liten brygga med förtöjda båtar. Det fanns en plats mellan ett par Y-bommar, där gick vi in. - Det var som fan, det här hade jag ingen aning om, sa Ärtan.

När vi vaknade i trygghet på morgonen och dimman lättat, då var det bara transportsträckan hem kvar. Trodde vi ja! Björkfjärden mötte oss och var på ett "djävla" humör. Femton sekundmeter stick i stäv, Pettersson bara skakade på sig och ville hem. För motorkryssaren med flybridge gick det sämre, skepparen var tvungen att ge upp i den korta gropiga sjön. Vände aktern mot vågorna och försvann bakom en skyddande holme. När vi hade fast mark under fötterna i klubbhamnen, gungade det fortfarande. Pettersson låg förtöjd och såg helt obesvärad ut med sina 60 år på nacken. Men Ärtan ville hem och sova i sin egen säng. Det här var mycket på en gång för en skeppare som närmar sig 80.

Text och foto: "Skeppskatten" Ove Wallin

Jonatan Ennerfors

Då var Ärtan yngst - Nu är Jonatan yngst i ÖBK

Han har växt upp vid Mälarens stränder och känt sjön gunga under sina fötter sen han lärde sig att gå. Pappa Bengt seglar en Misil 20-fotare, mamma Kajsa har en liten träsnipa som används som passbåt till och från stugan på Fågelön.

Vem det är? Jo, det är Jonatan Ennerfors, ÖBKs yngsta medlem, nitton år, som fyller större delen av sitt liv med båtar. Han har lyckats ta sig in på Danderyds gymnasium, där han pluggar maskinteknik och lär sig att serva den nya generationens båtmotorer som är fullmatade med elektronik och direktinsprutning av bränsle för att svara upp mot nya hårda miljökrav på sjön.

- Just nu är det hårdkörning med skärgårdsskepparen. Sen väntar en maskinistexamen. Snart sticker vi, skolans elever, till Visby med segelfartyget Bellami. Snacka om flyt, säger Jonatan. Hans båt, en Bella Arrow 16-fotare, gör 30 knop med en Yamaha 25-hästare. Det är en av ÖBKs minsta båtar som ofta lämnar klubbhamnen för att utforska Mälarens vatten.

- Min favorittrunda är faktiskt att snurra in till stan för att se och uppleva Stockholm från vattnet. Det ger en helt annan känsla för världens vackraste stad än att trampa omkring på asfalten. Annars är det inte helt fel att angöra Fågelön en skön sommarkväll och få en god middag, säger Jonatan och drar en repa över en krusad vattenyta.

En samling veteraner

När Karl Erik Björk fick en idé

Den 26 oktober 1982 träffades Björk, Sven Alm, Tore Kristiansson och Rolf Sundbärj för att diskutera bildandet av en sammanslutning bestående av medlemmar - pensionärer inom ÖBK. Så står det i Veteranernas första dokument.

Det gällde att aktivera pensionärerna inom klubben och idén hade väckt stort intresse, sa Björk.

Nästa möte hölls den 16 november 1982 i ÖBKs klubbhus. Närvarande var 17 ålders- och förtidspensionärer. Bland annat föreslog man att Leijd och Herrmansson skulle ordna en Luciafest den 14 december.

1985 bildade ÖBK-Veteranerna en riktig styrelse med vald ordförande, enligt socialförvaltningens krav, för att få ett ekonomiskt stöd. Sen dess har det rullat på. ÖBK-Veteranerna har betytt mycket för pensionärerna. Skall man finna en helgjuten kamratskap i ÖBK så finns den i hög grad hos Veteranerna.

Att kunna ägna sig åt sin båt och sin hobby när man har nått den aktningvärda veteran titeln är en ovärderlig tillgång för social hälsa och trygghet. Första tisdagen varje månad träffas man i klubbhuset över en öl och en macka och snackar om verksamheten i Veteranerna och ÖBK i stort. Finns det kreativa eller kritiska synpunkter på hela klubbverksamheten, då har Veteranerna stora möjligheter att påverka ÖBKs styrelse.

Det finns många veteraner som verkligen borde ha en förtjänstmedalj i guld. En

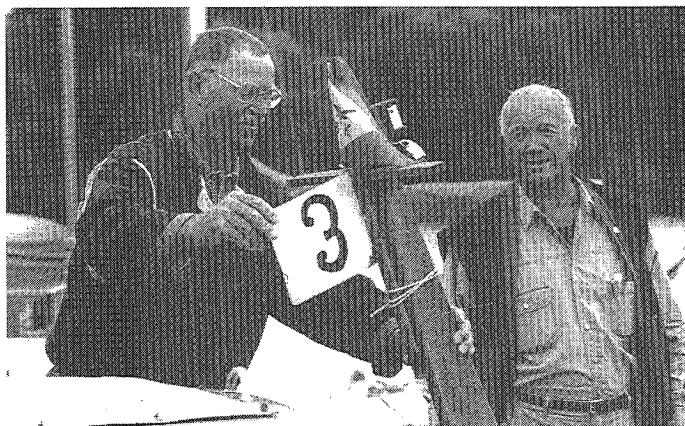

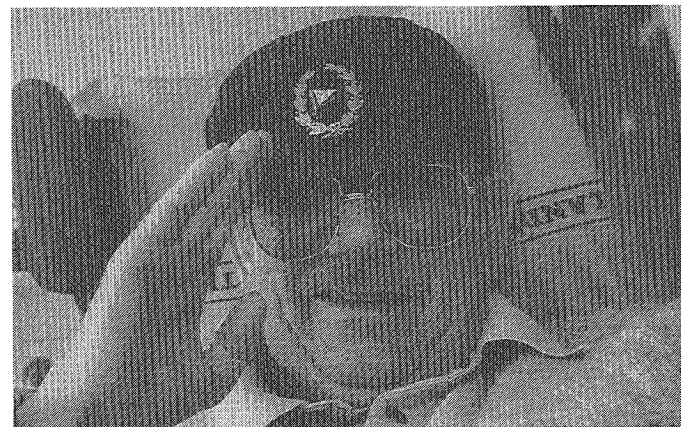
Lennart Olofsson

bland alla är Lennart Olofsson som ständigt övervakar ordning och reda på klubbområdet. Han formligen dammsuger klubbområdet dagligen under seglar-säsongen på skräp och bråte som slarviga klubbmedlemmar dräller omkring sig. Avslutningsvis vill jag säga att Veteranerna betyder mycket för att ÖBK skall vara en stor tillgång för alla medlemmar.

Text och foto: Ove Wallin

Erik E Johansson Roland Bodin

Ulf Plantin

Full aktivitet på landbacken

Stig Hamrén

Fråga ÖBK

Vi behöver nya hammarband till våra bryggor. Hur gör vi lättast för att avlägsna dom gamla?

Svar: Ring Bosse Winnhem, han fixar det med sin båt.

Finns det någon motorkunnig i klubben som ni kan rekommendera?

Svar: Vänd er med förtroende till Årtan. Han är specialist på bilmotorer, men gäller det 2-taktare är han helt borta.

Vilken är den mest anmärkningsvärda segraren i navigationstävlingen?

Svar: Ulf Plantin när han bogserade in Björne Larsson till klubben. (Undrar hur dom andra navigerade?)

Vad ska jag som nattvakt göra om det kommer en inkräktare?

Svar: Lyssna med Dicken, han vet på råd. Fast det kostar en gitarr förstås.

Vad är det första jag bör göra när jag sjösatt min båt?

Svar: Det borde vara att fälla ner drevet. Men fråga Janne Ogne, han tycks vara av annan uppfattning.

Vet redaktören någon Örnbergare som har ett såll till salu?

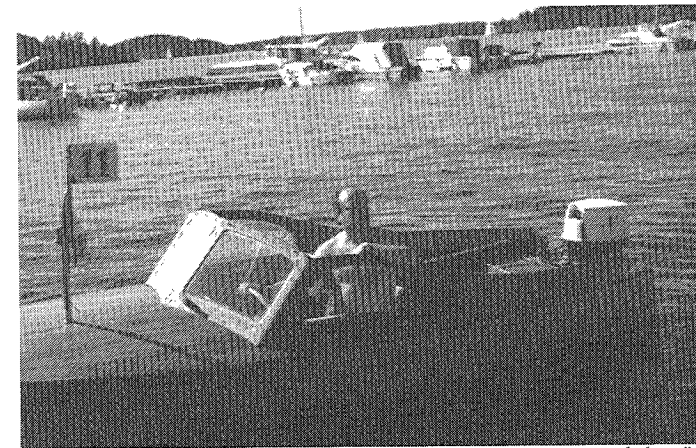
Svar: Såll? Ta ägghandlaren's båt, den duger.

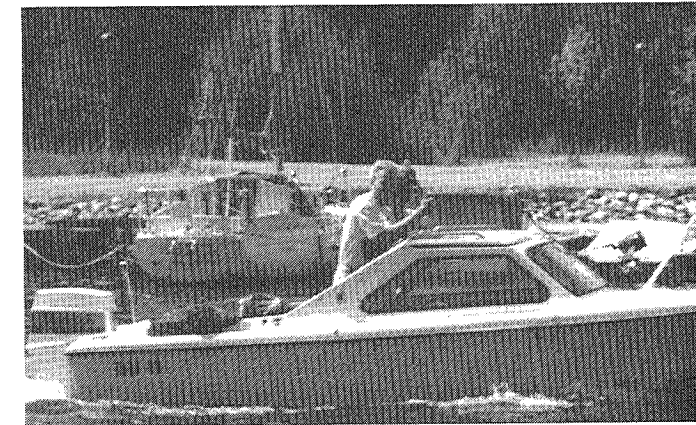
"Undrar vart jag parkerade båten!?"

Många modeorakel har passerat i klubben. Här representerad av Bo Andersson

"Vadå start klockan 09.00? Det står ju 11 på skylten."

Initiativtagaren till SL-kartans utbredning på sjön

Hur mycket kan man belasta en förtöjningsfjäder?

Svar: Det beror lite på storleken. Men köp såna som Olofsson har, han har ännu inte lyckats knäcka sina.

Det var då det

ÖBKs styrelsemöte 9/9 1929

§1

På grund av S. Hagmans dödsfall beslutade Styrelsen uppskjuta tävlingen och Höstfesten en vecka.

§2

Styrelsen beslutade att skriva ut en lista för insamling till en krans till Hagmans jordfästning. Lindén föreslog att Styrelsen skulle uppmana medlemmarna att närvara vid jordfästningen med klubbmärket i mössan om det var vid sådan tid att medlemmarna kunde närvara. Förslaget godkändes av Styrelsen.

ÖBKs styrelsemöte 11/11 1929

En skrivelse från Svensk Motortidning med en erbjudan till klubbens medlemmar om prenumeration för år 1930. Prenumerationsavgiften var 6 kronor.

Styrelsen beslutade att framlägga den på mötet men yrka avslag på tillstyrkning för prenumeration.

Saxat ur Styrelseberättelse november 1940

På grund av bränsleavstängningen har under året icke någon av medlemmarna fått använda sin maskinkraft, de flesta båtarna har dock sjösatts och en del har varit ute på kortare turer med hjälp av segel, åror och vev.

En flaggstång har rests på bryggan, och klubben har erhållit en svensk flagga i gåva, av bestyrelsen för Svenska Flaggans Dag.

Klubben har till medlemmar upplåtit sin obegagnade mark för odling av potatis, och erhållit i arrende ett öre per kvm.

Till medlemmarna i Örnsberg Båtklubb

Att du fullgör dina skyldigheter mot klubben och att du är uppträder som en god sportsman och visar dig lojal mot förordningar och bestämmelser är min största önskan, trots detta med att du kallas till att bevaka klubbområdet och båtar och att detta kan åsamka dig besvär i ditt dagliga förvärv. Detta är ju lika för alla inom klubben. Och att du fullgör din vakt under obekvämtid på dygnet. Jag vill på detta vis att få framföra mitt och övriga styrelsens tack för den goda vilja du visat oss och att du och dina övriga familjemedlemmar skall kunna njuta av en varm och god sjösportlig avkoppling under år 1969.

Ordförande Sten Axelsson 12/5 1969

Samling vid pumpen

Visste du att klubben haft ett 10-årskontrakt med GULF mellan 1/4 1955 - 31/3 1965, där vi förbinder oss att "av Säljaren årligen inköpa c:a 20.000 liter bensin och c:a 5.000 liter motorfotogen"?

"Vidare förbinder sig Köparen att årligen inköpa behovet av Motorsmörjolja, Fett, Trassel samt Top-speed".

Båtklubben fick låna en Vicipump och en 3.000 liters cistern.

Ur vaktjournalen 1965

27/8 Nils Petersson (Orsa), K.G. Jonsson.

Lördag. Allt lugnt. Inga bovar och banditer och inte en enda politiker.

2/9 Olsson g.m. S. Berg, Uno Broström.

Fredag. Besök av räven i klubbhuset.

21/9 Herman Berg g.m. E. Häggström.

Onsdag. Natten lugn, men mycket onödigt ladugårdsarbete.

Ledighetskommitterade svin borde städa efter sig.

28/9 Westlund Gustav Adolf. A.C Olson.

Onsdag. Två måsar avlivade i långtarmen. Järtinfarkt i nedre kammarn.

Dom glada jubilarerna Louise Lilja, Thomas Lund, Erik Österberg och Eva Ogne

ÖBK 75 år, det ska vi fira

En skön oktoberkväll samlades 142 ÖBK-medlemmar på restaurang Pir 22, en festlokal mellan två broar, Liljeholmsbron och Årstabron med utsikt över Årstaviken. Platsen var omsorgsfullt vald för att fira klubbens 75-åriga historia.

Det bjöds på välkomstdrink under glatt umgänge, och man hade klätt sig i finkläder kvällen till ära. En märklig syn. Varför då? Jo, har man ständigt under åren haft en umgänge med klubbkompisar i gamla slitna overaller, T-tröjor och kortbrallor är scenförändringen dramatisk. Så blev det dags för att göra entré vid festdukade bord. Ordförande Jan Ogne hälsade välkommen. Kvällens matsedel, sill och brännvin, Tournedos eller Hälleflundra avnjöts under ett trivsamt sorl.

Naturligtvis var detta minnenas afton. Upplevelsernas kavalkad. Minns du, när vi gick på grund, motorn pajade, stormen ven, alla dessa glada fester till sjöss. Kvällens outsinliga samtalsämnen. ÖBKs hedersgäster, SMBFs Evert Berg och vår grannklubbs ordförande HBKs John Olof Olander, höll tal och delade ut förtjänsttecken. Bo Winnhem, Lennart Olofsson och Anette Anderson fick SMBFs diplom för sina insatser i klubben. Klubbmedlemmarna Louise Lilja, Eva Ogne, Thomas Lund samt Erik Österberg uppmärksammades med ÖBKs diplom och applåder.

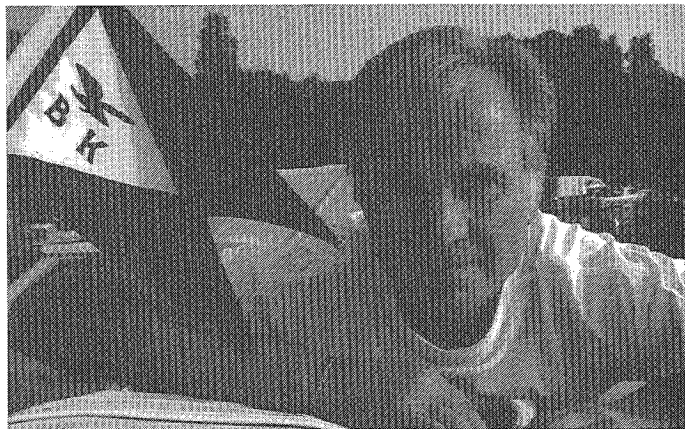
Stämningen och kroppsvärmen steg efter dessert med kaffe och konjak. Maltes orkester spelade och herrarna bjöd upp damerna till dans. Sen dansades det i timmar med ett och annat akut besök i den törstsläckande baren. Kvällen tonade ut med klingande glas och glada skratt. Visst var detta en jubileumsfest att minnas, men alla längtar nog till vårens sjösättning med sol, värme och härliga turer till sjöss.

Anette Andersson, Bo Winnhem och Lennart Olofsson med diplom från SMBF

Jan Ogne med gåva från John Olof Olander

Jan Ogne Ordförande

Jubilaren, ordföranden, Jan Ogne har ordet

Örnsberg är ett område med cirka 50 meter strand, beläget mellan Hägersten och Vinterviken. Vid tiden för första världskriget hade ett tiotal båtägare byggt några små bryggor vid denna strand som välvilligt uppläts av fabriksör Wetterling som då drev tvättinrättning därstädes.

År 1921 blev byggnaden uthyrd till Malkolms gjuteri och därmed var det slut med gratis logerande, en avgift på 10 kronor per båt och år skulle erläggas till markägaren, detta gav första tanken att klubb skulle bildas.

Undertecknad önskar att det alltid i klubbens fortsatta verksamhet måtte råda samma goda kamratanda som under de gångna tjugofem åren till sjösportens fromma. Så skrev Klubbens första ordförande David Persson i jubileumskriften 1946.

Nu när tiden har gått och klubben överlevt många stormar har Janne Ogne svingat ordförandeklubban i 5 år.

- Familjen fick sitt medlemskap 1969 och klubben har blivit en naturlig träffpunkt för mig och familjen. Här har vi under åren fått många vänner, och vår båt, som efter långt umgänge, upplevs verkligen som en gammal kompis, säger Janne och sveper med blicken ut över hamnen.

- Jag har varit verksam i styrelsen i 14 år, fortsätter Janne. Började som slipbas och jag måste säga att styrelsen stött och blött många problem under åren och då

gäller det att ha positiva lösningar. Det finns medlemmar som har missuppfattat verksamheten och sitt eget medlemskap i klubben. Man kommer och går som på en marina utan att bry sig och personligen delta i våra aktiviteter. För mig är det viktigt att alla skall känna sig delaktiga i klubbens verksamhet även om det gäller att kavla upp ärmarna och anstränga musklerna. Har vi en kamratanda i klubben, där, jag betonar "alla" bidrar med sin personliga insats, då har vi en båtklubb som är värd namnet.

- Inför vårt 75-års jubileum vill jag säga att vår ekonomi är stabil och tack vare Svenne Lundborgs insats har vi nu ett 25-årigt hyreskontrakt på hela klubbområdet. Det känns mycket tryggt. Vidare skall vi bygga ny slip, dra nya elkablar på bryggorna. Dusch och bastu finns också med i planeringen, en "ren" trivselgrej.

Var det länge sedan du kom till ett klubbmöte? Då är det dags att visa upp sig. Det har ju muttrats lite grann om "gubbvälde" i klubben, då säger jag bara, kom igen "tjejer", ni kan säkert ha kreativa synpunkter på vår klubbverksamhet.

Vi ses!
Janne

1996 års styrelse.
 Erik Svensson Jan Ogne Thomas Lund
 Thomas Lindblad Bo Winnhem Erik Österberg Robert Jansson

Styrelseledamöter 1921 - 1996

Ordförande

1921 - 22	David Persson
1923	E. A. Strömbäck
1924 - 25	W. Andersson
1926 - 27	K. V. Eriksson
1928	E. A. Strömbäck
1929 - 31	C. H. Hallberg
1932 - 33	G. "Gotte" Gustavsson
1934 - 47	Thure "Packarkalle" Carlsson
1948 - 52	Gösta Björkman
1953 - 54	Rickard Ribberheim
1955	Evert Kristiansson
1956 - 57	Gunnar Eriksson
1958 - 61	Henry Dense
1962 - 63	Jean Leijd
1964 - 69	Sten Axelsson
1970 - 83	Olle Svensson
1984 - 91	Ulf Plantin
1992 -	Jan Ogne

Sekreterare

1922	E. A. Strömbäck
1923	J. K. Lindgren
1924 - 25	O. Backander
1926	Axel Björk
1927	J. E. Sjöström
1928 - 30	Efraim Andersson
1931 - 33	Bror "Brocke" Svensson
1934 - 37	Sture Bergerius
1938 - 44	Karl Elofsson
1945 - 47	Gustav Björk
1948 - 52	Nils Rangdell
1953 - 55	Gunnar Åstrand
1956 - 57	Henry Dense
1958 - 61	Jean Leijd
1962 - 64	Arne Törby
1965 - 69	Sven Lundborg
1970 - 71	Birgit Sundbärj
1972 - 73	Hans Svensson
1974 - 75	Bengt Ek
1976	Roland Bodin
1977 - 81	Håkan Adolfsson
1982 - 83	Axel Nilsson
1984 - 85	Hans Kyhlström
1986 - 95	Anette Andersson
1996 -	Erik Svensson

Kassör

1921 - 22	K. J. Nilsson
1923 - 24	E. Eriksson
1925 - 28	Wille Carlsson
1929 - 33	A. V. Lindén
1934 - 36	David Persson
1937 - 38	Karl Vesterberg
1939 - 44	Sture Bergerius
1945 - 52	Arvid Lindqvist
1953 - 55	Arvid Sjögren
1956 - 60	Erik Svensson
1961 - 62	Ove Nordström
1963 - 65	Arvid Ryadal
1966 - 68	Lennart Berggren
1969 - 74	Jean Leijd
1975 - 78	Lennart Berggren
1979 - 83	Bertil Höjer
1984	Gert Sundkvist
1985 - 88	Axel Nilsson
1989 - 90	Kjell Johansson
1991 -	Bo Winnhem

Medlemsförteckning 1996-10-16

Adamsson Per-Erik	HÄGERSTEN	1993	Eriksson Christoffer	HÄGERSTEN	1994
Ahlström Christian	HÄGERSTEN	1995	Fagerberg Bengt	SKÄRHOLMEN	1980
Alcayna Antonio	HÄGERSTEN	1994	Fagerberg Jan	HÄGERSTEN	1982
Alderfalk Håkan	HÄGERSTEN	1988	Fagerberg Sven-Erik	HÄGERSTEN	1989
Almqvist Christel	HARBO	1989	Forsberg Anders	HÄGERSTEN	1986
Amoghli Peter	HÄGERSTEN	1991	Fransson Anette	STOCKHOLM	1995
Andersson Åke	HÄGERSTEN	1956	Fred Björn	BANDHAGEN	1991
Andersson Bo	ENSKEDEN	1964	Freidling Kjell	STOCKHOLM	1989
Andersson Anette	STOCKHOLM	1982	Frits Jeanette	HÄGERSTEN	1991
Andersson Reimer	HÄGERSTEN	1982	Fränkel Dan	HÄGERSTEN	1996
Andersson Rolf	TUMBA	1989	Gelin Rikard	HÄGERSTEN	1986
Andersson Tomas	HÄGERSTEN	1989	Gemzell Bertil	HÄGERSTEN	1987
Andersson Börje	NORSBORG	1991	Genz Uwe	HÄGERSTEN	1994
Andersson Bosse	HÄGERSTEN	1993	Grahn Conny	HÄGERSTEN	1986
Andersson Tomas	HÄGERSTEN	1995	Granlöf Pierre	HÄGERSTEN	1995
Andersson Ola	HÄGERSTEN	1996	Gustafsson Gerd	HUDDINGE	1976
Ask Gösta	HÄGERSTEN	1985	Guyard Fredrik	HÄGERSTEN	1994
Aspe Erik	HÄGERSTEN	1988	Göransson Kjell	STOCKHOLM	1994
Aspelin Urban	STOCKHOLM	1991	Göransson Tommy	HÄGERSTEN	1995
Aulén Johannes	HÄGERSTEN	1990	Haak Jonas	HÄGERSTEN	1988
Backlund Lennart	HÄGERSTEN	1990	Hagström Anders	HÄGERSTEN	1996
Bakas Eddie	HÄGERSTEN	1994	Hagy Bo	STOCKHOLM	1994
Bamberg Jürgen	STOCKHOLM	1995	Hallard Jérôme	HÄGERSTEN	1995
Barin Akin	HÄGERSTEN	1994	Hallensjö Per	SKÄRHOLMEN	1992
Bengtsson Arne	HÄGERSTEN	1957	Hallhagen Kajsa	HÄGERSTEN	1994
Berg Göran	HÄGERSTEN	1985	Hamrén Stig	HÄGERSTEN	1970
Berg Gunilla	STOCKHOLM	1988	Hassel Bror	SKÄRHOLMEN	1985
Berggren Lennart	STOCKHOLM	1957	Hellgren Lars	HÄGERSTEN	1995
Bergqvist Roland	HÄGERSTEN	1983	Hellström Mattihas	HÄGERSTEN	1995
Bergqvist Tobias	HÄGERSTEN	1996	Holm Olle	ÄLVSJÖ	1994
Bjersne Lennart	HUDDINGE	1996	Holmberg Jan	HÄGERSTEN	1993
Bjurvald Mats	HÄGERSTEN	1979	Holmgren Per	HÄGERSTEN	1995
Björk Karl	HÄGERSTEN	1950	Holva Erkki	HANINGE	1993
Blick Lennart	HÄGERSTEN	1995	Högberg Kjell-Åke	STOCKHOLM	1996
Bodin Roland	LIDINGÖ	1994	Högman Ossian	HÄGERSTEN	1985
Boustedt Kjell	ÄLVSJÖ	1996	Iggström Dofner	HÄGERSTEN	1990
Broberg Lars	HÄGERSTEN	1996	Jakobsen Tom	HÄGERSTEN	1989
Bärntzon Artur	HÄGERSTEN	1994	Jakobsson Per-Arne	ENSKEDE	1983
Börjes Anders	HÄGERSTEN	1977	Jansson Klas-Göran	HÄGERSTEN	1987
Dahlin Tommy	ÄLVSJÖ	1964	Jansson Robert	HÄGERSTEN	1988
Dahvu Krister	SKOGÅS	1987	Johansson Kjell	HÄGERSTEN	1977
Dons Lene	HÄGERSTEN	1988	Johansson Erik E.	ÄLVSJÖ	1979
Duda Hans	HUDDINGE	1972	Johansson Sune	NORSBORG	1984
Duda Tony	HUDDINGE	1988	Johnson Georg	ENSKEDE	1963
Edholm Hans	HÄGERSTEN	1992	Johnsson Lennart	ENSKEDE	1972
Edlund Herman	STOCKHOLM	1992	Jönsson Ulf	HÄGERSTEN	1983
Edlund Peter	HÄGERSTEN	1993	Kalén Annika	HÄGERSTEN	1994
Eidervinge Conny	ÅKERBERGA	1987	Kalogridis Lille-Mor	HANINGE	1989
Ek Bengt	HÄGERSTEN	1964	Karlsson Inger	STOCKHOLM	1991
Ekström Hans	HÄGERSTEN	1985	Karlsson Dan	HÄGERSTEN	1994
Ekström René	HÄGERSTEN	1993	Kjellberg Rolf	HÄGERSTEN	1988
Ellqvist Anders	HÄGERSTEN	1995	Kjellberg Yngve	HÄGERSTEN	1996
Ennerfors Bengt	HÄGERSTEN	1973	Krantz Bo	HÄGERSTEN	1994
Ennerfors Jonatan	HÄGERSTEN	1992	Kristensen Björn	SKOGÅS	1991
Eriksson Lars-Åke	HÄGERSTEN	1982	Kälveby Kent	HÄGERSTEN	1994
Eriksson Lars	HÄGERSTEN	1988	Kärnhall Stefan	HÄGERSTEN	1989
Eriksson Willy	HÄGERSTEN	1989	Landén Peter	STOCKHOLM	1996
Eriksson Stig	HÄGERSTEN	1994	Landt Erik	HÄGERSTEN	1994

Lantz Mats	HÄGERSTEN	1995	Roos Sture	HÄGERSTEN	1984
Larsson Björn	HÄGERSTEN	1979	Roos Per-Martin	HUDDINGE	1991
Larsson Gunnar	HUDDINGE	1992	Rudling Hans	BROMMA	1995
Levin Gustav	HÄGERSTEN	1947	Römpötri Lars	HÄGERSTEN	1992
Lind Tommy	JOHANNESHOV	1982	Santunione Afro	HÄGERSTEN	1996
Lindberg Dick	HÄGERSTEN	1982	Sebestyén Gábor	HÄGERSTEN	1994
Lindblad Thomas	HÄGERSTEN	1988	Sjögren Mats	ÅRSTA	1995
Lissåker Olle	HÄGERSTEN	1989	Skymbäck Camilla	HÄGERSTEN	1994
Ljung Britta	HÄGERSTEN	1986	Strandell Nina	HÄGERSTEN	1992
Lund Thomas	HÄGERSTEN	1988	Ström Jan-Olof	SKÄRHOLMEN	1977
Lundborg Sven	TULLINGE	1961	Ström Torbjörn	SKÄRHOLMEN	1987
Lundqvist Sven-Olov	STOCKHOLM	1979	Sundbärj Rolf	ENSKEDE GÅRD	1955
Lännergren Christer	HÄGERSTEN	1996	Svensén Hans	HÄGERSTEN	1988
Löfgren Bertil	HÄGERSTEN	1980	Svensson Olle	HÄGERSTEN	1944
Mickelin Benny	HÄGERSTEN	1989	Svensson Karl-Erik	HÄGERSTEN	1985
Nilsson Bengt-Olof	SOLNA	1965	Svensson Erik	HÄGERSTEN	1992
Nilsson Bo	HÄGERSTEN	1984	Svensson Stig	HÄGERSTEN	1992
Nilsson Leif	NORSBORG	1987	Svensson Susanne	STOCKHOLM	1995
Nilsson Karl	HÄGERSTEN	1995	Svensson Michael	HÄGERSTEN	1995
Norum Kjell	STOCKHOLM	1989	Sättergren Börje	HÄGERSTEN	1995
Nyman Roger	ÄLVSJÖ	1989	Thambert Hans	HÄGERSTEN	1994
Nyström Per	STOCKHOLM	1993	Thanger Håkan	HÄGERSTEN	1987
Nyström Andreas	HÄGERSTEN	1995	Timmerman Jan	STOCKHOLM	1992
Nässlander Ronny	HÄGERSTEN	1984	Timmerman Åke	SOLLENTUNA	1993
Odenhammar Kjell	HÄGERSTEN	1985	Trygg Sofia	HÄGERSTEN	1996
Ogne Gösta	HÄGERSTEN	1969	Uggur Mehmet	FARSTA	1996
Ogne Bengt	STOCKHOLM	1981	Vidh Kenneth	STOCKHOLM	1992
Ogne Jan	BAGARMOSSEN	1981	Vikenmark Stefan	HÄGERSTEN	1990
Ogne Lars	FARSTA	1989	Vilhelmsson Ola	UPPL-VÄSBY	1989
Olofsson Lennart	HÄGERSTEN	1970	Wahlberg Ernst	HÄGERSTEN	1937
Olofsson Eric	HÄGERSTEN	1992	Wahlberg Per-Olov	HÄGERSTEN	1989
Orgen Peter	HÄGERSTEN	1989	Wallin Åke	SPÅNGA	1979
Orvant Arne	HÄGERSTEN	1984	Wallin Per-Olov	GUSTAVSBERG	1993
Palm Eva	HÄGERSTEN	1988	Wallin Ove	HÄGERSTEN	1994
Palmqvist Bo	HUDDINGE	1981	Weber Anna-Lena	HÄGERSTEN	1988
Parsmo Claes	HÄGERSTEN	1996	Winbladh Lars	HÄGERSTEN	1993
Persson Joakim	HÄGERSTEN	1996	Winnhem Bo	HÄGERSTEN	1986
Pihl Olle	STOCKHOLM	1985	Ålander Reimond	HÄGERSTEN	1986
Pihlcrantz Robert	HÄGERSTEN	1994	Åse Jan	JOHANNESHOV	1995
Plantin Ulf	HÄGERSTEN	1977	Åström Björn	HÄGERSTEN	1978
Ragnarsson Peter	HÄGERSTEN	1990	Öberg Anders	HÄGERSTEN	1995
Rask Lennart	MÖJA	1949	Öberg Ronny	ENSKEDE	1996
Redlert Jan	HÄGERSTEN	1996	Ölving Erland	ENSKEDE	1965
Rongione Marcello	HUDDINGE	1986	Österberg Harry	HÄGERSTEN	1974
			Österberg Erik	FARSTA	1980

